

**MEMORANDUM DOTYCZĄCE: IMPREZ I SPOTKAŃ O SZEROKIM
GRONIE UCZESTNIK'W I PRZEDMIOT'W O NIEWIELKIEJ WARTOŚCI, WG
NOWEJ ZASADY REGULAMINOWEJ O PODARUNKACH**

Do: wszystkich członków, funkcjonariuszy i pracowników
Izby Reprezentantów

Od: Komisji Etyki Zawodowej

Nancy L. Johnson, Przewodnicząca

Jim McDermott, przywódca większości demokratycznej

w Komisji

Data: marzec 1996

Komisja otrzymała wiele zapytań dotyczących rodzaju imprez/spotkań, w których mogą brać udział członkowie Izby Reprezentantów i pracownicy, zgodnie z nowym przepisem o podarunkach (52. Zasada regulaminowa Izby). Mamy nadzieję, iż podane poniżej wskazówki, które precyzują i uzupełniają instrukcję uprzednio rozprawdzoną w Memorandum z 7 grudnia 1995, okażą się przydatne.

IMPREZY / SPOTKANIA O SZEROKIM GRONIE UCZESTNICZĄCYCH

52. Zasada regulaminowa pozwala członkowi Izby, funkcjonariuszowi i pracownikowi przyjąć propozycję darmowego uczestniczenia w imprezie (takiej jak konwencja, sympozjum, konferencja, forum, dyskusja panelowa, obiad i kolacja, przegląd, przyjęcie) pod trzema warunkami: 1/impreza taka musi odbywać się w liczonym gronie, 2/ zaproszenie musi pochodzić od sponsora, 3/ uczestnictwo członka Izby lub pracownika musi wiązać się z jego/jej oficjalnymi obowiązkami. Komisja określa te elementy w następujący sposób:

Po pierwsze, uznaje się, że impreza/spotkanie odbywa się w szerokim gronie, jeśli można oczekiwać, że - poza członkami Izby, funkcjonariuszami i pracownikami Kongresu - weźmie w niej udział **co najmniej dwadzieścia pięć osób**, oraz, iż uczestnictwo w imprezie jest otwarte dla przedstawicieli całego środowiska z danej dziedziny, a także dla osób zainteresowanych tą dziedziną.

Po drugie, określenie sponsor odnosi się do osoby, jednostki lub jednostek, które są głównymi organizatorami imprezy. Osoba, która tylko łoży środki finansowe na rzecz imprezy nie jest uważana za sponsora.

Po trzecie, członek Izby, funkcjonariusz lub pracownik musi uczestniczyć w imprezie czynnie - tj. zabrać głos lub odgrywać rolę ceremonialną, lub też osoba taka musi stwierdzić, że uczestnictwo w imprezie wynika z wykonywanych przez nią obowiązków oficjalnych lub funkcji reprezentacyjnych. Odpowiedzialność za takie stwierdzenie leży całkowicie po stronie konkretnego członka Izby, funkcjonariusza lub pracownika, pragnącego uczestniczyć w konkretnym wydarzeniu. Niektóre istotne czynniki takiego stwierdzenia to: możliwość spotkania się z wyborcami ze swego okręgu, chęć reprezentowania tego okręgu na spotkaniu/imprezie gdzie obecne będą inne wybierane lub mianowane osoby urzędowe, okazja przedstawienia bądź otrzymania informacji istotnej dla swego okręgu, lub dla propozycji ustawodawczej. Przy takim stwierdzeniu, należy pamiętać o ustawowej historii 52. Zasady regulaminowej Izby o podarunkach, która wskazuje, iż członek Izby lub pracownik nie może brać udziału w imprezie/spotkaniu tylko dla własnej przyjemności, czy rozrywki.

Jeżeli powyższe kryteria są spełnione, uczestniczący może otrzymać zarówno zwolnienie z części opłat za uczestnictwo w konferencji, transport lokalny, żywność i napoje, rozrywki i materiały naukowe bądź pomocnicze dostępne dla wszystkich uczestników, stanowiące integralny element imprezy, oraz przyjąć dobrowolną ofertę darmowego uczestnictwa osoby towarzyszącej. Członek Izby, lub pracownik nie może przyjąć zaproszenia na dodatkowe imprezy rozrywkowe (np. biletów do teatru) albo posiłku, lub napojów, które nie są oferowane wszystkim lub większości pozostałych uczestników.

Przykład 1. Stowarzyszenie Amerykańskich Wytwórców Czegoś organizuje swą doroczną konferencję w Waszyngtonie. Uczestniczyć w niej będą setki producentów z całego kraju. Organizatorzy zapraszają kongresmena A, aby wygłosił przemówienie podczas otwarcia konferencji. Kongresmen może wygłosić takie przemówienie i wziąć udział w kolacji.

Przykład 2. Stowarzyszenie zawodowe organizuje obiad w Waszyngtonie zapraszając wszystkich swych członków. Spodziewają się udziału około trzydziestu osób. Zaprosili także kilku pracowników Izby, którzy zajmują się zagadnieniami interesującymi stowarzyszenie, aby przedyskutować z nimi przygotowywaną ustawę. Jeżeli pracownicy stwierdzą, iż uczestnictwo w spotkaniu jest zgodne z ich oficjalnymi obowiązkami, mogą przyjąć zaproszenie i uczestniczyć w obiedzie.

Przykład 3. Dział ds. stosunków z rządem spółki Wielki Biznes zaprasza kongresmena B na swe cotygodniowe spotkanie i lunch. Spodziewany jest udział wszystkich pracowników działu, tj. 5 lobbystów, 10 pracowników badawczych i 15 osobowego zespołu wspierającego. Lunch taki nie stanowi spotkania o szerokim uczestnictwie, gdyż nie jest otwarty dla szerokiego grona przedstawicieli danej grupy zawodowej, lub innych osób zainteresowanych odnośną

tematyką. Kongresmen nie może przyjąć zaproszenia na posiłek. Może uczestniczyć w spotkaniu i nie jeść, lub zapłacić za siebie, bądź przynieść swój własny lunch.

ŹR'DŁO ZAPROSZEŃ

Komisja postrzega 52. Zasadę regulaminową Izby jako wymóg, by członkowie Izby lub pracownicy przyjmowali tylko zaproszenia na spotkanie pochodzące od sponsorów spotkania/imprezy. Taka interpretacja stosowana jest do wszelkich imprez/spotkań, bez względu na to czy uczestnictwo w nich jest ogólnie dostępne, czy nie, czy są to imprezy dobroczynne, czy polityczne. Jak już wspomniano powyżej, pojęcie "sponsor" odnosi się do osoby, jednostki lub jednostek będących głównymi organizatorami spotkania/imprezy. Osoba, która tylko wnosi wkład finansowy (np. finansuje jeden stół przy posiłku) nie jest uważana za sponsora. Indywidualni ofiarodawcy mogą występować do sponsorów o zaproszenie konkretnego członka Izby lub pracownika do zajęcia miejsca przy jego stole, lecz ostateczna decyzja co do listy gości i rozplanowania miejsc przy stole/stołach musi pozostać w gestii sponsora.

Przykład 4. Fundacja Dobrych Samarytan - organizacja nieochodowa - organizuje kolację na cele dobroczynne, w cenie wstępu po \$ 1000 od osoby. Organizacja ta może przekazać darmowe karty wstępu dla członka Izby i jego/jej współmałżonka.

Przykład 5. Firma Mały Biznes zakupuje jeden stół na charytatywnej kolacji organizowanej przez Dobrych Samarytan. Członek Izby nie może przyjąć od tej firmy darmowego wstępu.

Przykład 6. Republikański Komitet Krajowy organizuje kolację na cele dobroczynne. Komitet może wystosować darmowe karty wstępu dla członków Izby i pracowników.

Przykład 7. DCCC organizuje kolację na cele dobroczynne. Komisja polityczna zakupuje stolik. Kongresmen C nie może przyjąć karty wstępu od komisji politycznej. Może on przyjąć kartę od DCCC, a jeśli DCCC uzna to za stosowne, może przydzielić kongresmenowi C miejsce przy stoliku komisji politycznej.

IMPREZY ORGANIZACJI POCHODZĄCYCH Z OKRĘG'W WYBORCZYCH

Nowa zasada regulaminowa o podarunkach nie zakłada ingerowania w wykonywanie przez członków Izby ich konwencjonalnych obowiązków reprezentacyjnych. Komisja uznaje, iż w spotkaniach/imprezach organizacji z okręgów wyborczych uczestniczyć może bardzo niewielka

liczba wyborców, szczególnie jeśli organizacja pochodzi ze stanu o małej liczbie mieszkańców i niskiej gęstości zaludnienia.

W związku z tym Komisja udziela członkom Izby, funkcjonariuszom, i pracownikom ogólnego zezwolenia na przyjmowanie zaproszeń do darmowego udziału (włącznie z posiłkami) w spotkaniach lub imprezach organizacji z okręgów wyborczych, bez względu na liczbę uczestniczących wyborców, lub miejsce, gdzie odbywa się spotkanie/impreza, *pod warunkiem*, że impreza/spotkanie:

1/ odbywa się regularnie (np. doroczna wizyta w Waszyngtonie);

2/ wiąże się z oficjalnymi obowiązkami lub funkcjami reprezentacyjnymi członka Izby, funkcjonariusza lub pracownika uczestniczącego, oraz

3/ jest otwarta dla wszystkich członków organizacji z okręgu wyborczego (w przeciwieństwie do imprez/spotkań, w których uczestniczą tylko urzędnicy lub członkowie zarządu).

Przykłady organizacji z okręgów wyborczych objętych ww. zwolnieniem (choć nie ograniczające się do nich) to: izby handlowe, klub rotariański, organizacje obywatelskie, organizacje seniorów, grupy weteranów, stowarzyszenia zawodowe (np. stowarzyszenie administratorów szpitalnych, pośredników w handlu nieruchomościami, sprzedawców samochodów, lekarzy, pielęgniarek, prawników rolników, bankierów, czy nauczycieli).

Przykład 8. Izba handlowa w okręgu członka Izby Reprezentantów, pani D, zaprasza ją na comiesięczne śniadanie dla swych członków. Jeśli stwierdzi ona, że udział wiąże się z jej oficjalnymi obowiązkami, lub funkcjami reprezentacyjnymi, może wziąć udział w spotkaniu i uczestniczyć w posiłku i/lub może oddelegować swego pracownika.

Przykład 9. Klub rotariański w okręgu kongresmena E urządza okresowe spotkania przy obiedzie dla swych członków i zaprasza go do udziału w jednym z nich. Jeśli stwierdzi on, że udział w spotkaniu wiąże się z jego oficjalnymi obowiązkami, lub funkcjami reprezentacyjnymi, może w nim uczestniczyć i przyjąć zaproszenie na posiłek.

Przykład 10. Grupa weteranów w okręgu członka Izby, pani F, zaprasza ją na kolację z okazji Dnia Weterana, z udziałem członków grupy w lokalnej siedzibie organizacji Weteranów Wojennych. Jeśli pani F stwierdzi, że uczestnictwo wiąże się z jej oficjalnymi obowiązkami, lub funkcjami reprezentacyjnymi, może uczestniczyć w spotkaniu i przyjąć zaproszenie na posiłek.

Przykład 11. Stowarzyszenie pośredników w handlu nieruchomościami Homestate Realtors Association urządza swój coroczny zlot w Waszyngtonie. Zaproszeni są wszyscy członkowie, zazwyczaj uczestniczy około 20 osób. Jedną z pozycji w ich programie jest kolacja, którą pragną wydać dla swej delegacji do Kongresu. Jeśli członkowie tej delegacji stwierdzą, iż

uczestnictwo wiąże się z ich oficjalnymi obowiązkami, lub funkcjami reprezentacyjnymi, mogą uczestniczyć w spotkaniu i w posiłku.

Przykład 12. Członek Homestate Realtors' Association przybywa do Waszyngtonu na coroczny zlot Stowarzyszenia. Jest jedynym obecnym przedstawicielem okręgu wyborczego kongresmena G i chciałby spożyć obiad w towarzystwie swego reprezentanta. Ponieważ ich obiad nie wynika z działalności Stowarzyszenia, kongresmen G musi za siebie zapłacić.

Przykład 13. Dwóch członków powyższego Stowarzyszenia przybywa do Waszyngtonu na własną rękę i zaprasza członka Izby, panią H, na lunch. Ponieważ ich przyjazd nie wynika z działalności Stowarzyszenia, pani H. musi za siebie zapłacić.

IMPREZY EDUKACYJNE

Komisja jest świadoma, iż pewne interesujące imprezy mogą być przeznaczone tylko dla niewielkiej liczby uczestników w celu ułatwienia dyskusji. I choć imprezy takie mogą nie być przeznaczone dla szerokiego uczestnictwa, tzn. można zakładać, że weźmie w nich udział mniej niż 25 osób spoza Kongresu, uważamy, iż przepis o podarunkach nie powinien ograniczać uczestnictwa członków Izby lub pracowników w przedsięwzięciach o charakterze edukacyjnym. W związku z tym, Komisja zezwala, aby członkowie Izby i pracownicy przyjmowali zaproszenia (włącznie z posiłkami, jeśli stanowią one część imprezy) na te imprezy, które, choć nie spełniają wymogu szerokiego uczestnictwa, to jednak:

- 1/ mają charakter edukacyjny (np. wykłady, seminaria, dyskusje) i
- 2/ są sponsorowane przez uczelnie, fundacje, grupy naukowo-badawcze lub podobne organizacje nieochodowe.

Zgodnie z założeniami przepisu o podarunkach, to zezwolenie nie obejmuje posiłków związanych z prezentacjami sponsorowanymi przez lobbystów, lub firmy lobbingowe, posiłków związanych ze spotkaniami informacyjnymi nt. ustawodawcze, ani też sesji poświęconych pracy nad strategiami.

Przykład 14. Instytut Platona, niepartyjny, nie dochodowy zespół ekspertów, urządza cykl obiadów, na które zapraszani są czołowi prelegenci z ośrodków akademickich, którzy mówić mają o zagadnieniach polityki zagranicznej. Na obiad taki zapraszają około 15 osób, w tym kilkoro pracowników Izby. Zaproszeni pracownicy mogą uczestniczyć w spotkaniu i spożyć obiad.

Przykład 15. Stowarzyszenie Wytwórców Czegoś zakłada nieochodową fundację edukacyjną. Fundacja sponsoruje comiesięczne forum, na którym, eksperci z dziedziny będą mówić o aspektach tej gałęzi przemysłu i różnych wątkach pokrewnych związanych z

propozycją ustawodawczą. Około dwunastu pracowników Izby jest zaproszonych na każde ze spotkań, które odbywają się przy obiedzie. Jeśli pracownicy pragną uczestniczyć w spotkaniach, muszą przynieść obiad ze sobą, zapłacić za siebie, bądź nie jeść.

OKOLICZNOŚCIOWE WYDATKI

Sporadycznie zdarza się, iż w czasie wykonywania obowiązków ustawodawczych lub reprezentacyjnych na koszt rządu, członek Izby, lub pracownik może otrzymać grzecznościowo niewielką ilość pożywienia, lub transport. Może otrzymać propozycję zjedzenia lunchu w stołówce firmy, którą zwiedza w swoim okręgu, lub przejazd na lotnisko z odwiedzanego miejsca w nieznanym sobie terenie, w trakcie spełniania obowiązków związanych z pracą w komisji. Uważamy, iż zasada regulaminowa o podarunkach nie zostanie naruszona przez przyjęcie takich sporadycznych, okolicznościowych uprzejmości. Tak więc Komisja zezwala członkom Izby, funkcjonariuszom i pracownikom na przyjmowanie, podczas wykonywania obowiązków, następujących sporadycznych świadczeń:

1/ jedzenia i napojów, włącznie z posiłkami oferowanymi przez zarząd odwiedzanego przedsiębiorstwa, a/ na terenie firmy, b/ w gronie pracowników firmy;

2/ przejazdów lokalnych, poza obszarem Dystryktu Columbia, oferowanych przez zarząd przedsiębiorstwa odwiedzanego w trakcie pełnienia oficjalnych obowiązków, na trasie pomiędzy dworcem lotniczym lub innym, a danym przedsiębiorstwem.

Tak więc, przyjęcie tych świadczeń nie będzie uważane za naruszenie 45. Zasady regulaminowej Izby.

Powyższe zwolnienie nie obejmuje usług transportowych z tego samego źródła świadczonych regularnie, przejazdów w obrębie Dystryktu Columbia, ani posiłków dostarczanych do waszyngtońskich biur firm prawniczych lub lobbingowych.

PRZEDMIOTY O NIEWIELKIEJ WARTOŚCI

52. Zasada regulaminowa pozwala członkowi Izby lub pracownikowi przyjąć przedmiot o niewielkiej wartości, taki jak pocztówka z pozdrowieniami, czapeczka baseballowa, czy też koszulka typu T-shirt. Wprowadzenie tego wyjątku miało na celu zezwolenie członkowi Izby na przyjęcie przedmiotu takiego jak koszulka w nazwą szkoły od uczniów/studentów z jego okręgu, czapki z nazwą firmy od zarządu odwiedzanego przedsiębiorstwa, lub innego niekosztownego przedmiotu upamiętniającego wizytę, lub spotkanie.

Podobnie, powyższa zasada zawiera wyjątek dla żywności lub napojów o niewielkiej wartości proponowanych poza posiłkiem. Ten wyjątek obejmuje poczęstunki kawą, pączkami, napojami gazowanymi w czasie spotkań, przekąskami lub napojami podczas stojących przyjęć (tj. pożywienie konsumowane na różnych spotkaniach), lub upominki (takie jak ciasteczka domowego wypieku) dostarczone do biura konkretnej osoby. Komisja nie uważa, by którykolwiek z ww. wyjątków miał na celu umożliwienie hurtowej dystrybucji drobiazgów dla wszystkich członków Izby. Wręcz przeciwnie, 52. Zasada regulaminowa została wprowadzona, by położyć kres praktykom wysyłania upominków członkom Izby.

Na przykład, w ostatnim okresie pewna organizacja przesłała wszystkim członkom Izby ciasta. Nie obwiniamy tej organizacji, ani żadnych służb, które mogły sądzić, że taki upominek jest zgodny z przepisami i może zostać przyjęty. Jednakże, chcemy skorzystać z nadarzającej się okazji i wyjaśnić, że zgodnie z naszą interpretacją 52. Zasady regulaminowej, przesłanie czegokolwiek (z wyjątkiem informacji) do wszystkich biur w Kongresie będzie uznawane za niedopuszczalne.

Przy ustalaniu, czy jakiś przedmiot (włącznie z artykułami spożywczymi) posiada niewielką wartość, prosimy pamiętać o od dawna prezentowanym stanowisku naszej Komisji, iż kiedy grupa przedmiotów zostaje zapakowana w torby, czy kosze kontrolowana jest wartość całego pakunku. Tak więc, torby z różnymi drobiazgami, czy też upominkowe kosze z artykułami żywnościowymi lub innymi generalnie nie mogą być przyjęte. Jeśli zawartość takich pakunków może ulec zepsuciu, mogą one zostać wyrzucone, lub ofiarowane potrzebującym.

Tłumaczenie z jęz. angielskiego: Halina Wrońska-Zwolińska BSE

Warszawa, 18.06.1996 r.